

Συνέντευξη της κυρίας Ζώτου και του κύριου Καραγεωργίου! "Σαν τα φύλλα του καπνού"

- Συνέντευξη της κυρίας Ζώτου και του κύριου Καραγεωργίου με αφορμή τη κυκλοφορία του νέου τους βιβλίου "Σαν τα φύλλα του καπνού" από τις Εκδόσεις Ψυχογιός!

Κυρία Ζώτου και κύριε Καραγεωργίου πείτε μας λίγα λόγια για σας.

Λ.Ζ. Θ.Κ.: Γεννηθήκαμε σε δύο γειτονικά χωριά της Καβάλας. Η Λία έχει σπουδάσει την Παιδαγωγική επιστήμη στα Γιάννενα και ο Θοδωρής νομικά στο Λονδίνο. Είμαστε ένα ζευγάρι που προσπαθούμε να κάνουμε σχεδόν τα πάντα μαζί! Μας αρέσει να περνάμε χρόνο ο ένας με τον άλλο και εκμεταλλευόμαστε κάθε ευκαιρία. Λατρεύουμε το διάβασμα, έχουμε μεγάλη κόντρα στο τάβλι, και το καλοκαίρι με την πρώτη ευκαιρία τρέχουμε στη θάλασσα!

- **Πείτε μας κάποια πράγματα για το νέο σας βιβλίο (Σαν τα φύλλα του καπνού) . Πώς γεννήθηκε η ιδέα;**

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Ο Νίκολας Αρώνης, ένα πλούσιος νέος, λίγο πιο κάτω από τα τριάντα, τον Ιούνιο του 2001, ξεκινά ένα ταξίδι από τη Νέα Υόρκη με προορισμό ένα μικρό χωριό της Καβάλας, για να βρει μία άγνωστη ηλικιωμένη γυναίκα και να της παραδώσει ένα σφραγισμένο παλιό κουτί. Αιτία γι' αυτή του την πράξη είναι η τελευταία επιθυμία του παππού του, Νικόλα Αρώνη.

Ο Νίκολας, έπειτα από μία μικρή περιπλάνηση στην επαρχία της βόρειας Ελλάδας, συναντά τη γυναίκα και της παραδίδει το κουτί. Το κουτί θα ανοίξει, και η ηλικιωμένη γυναίκα, με τη βοήθεια του περιεχομένου του θα μας μεταφέρει πίσω στο παρελθόν, εξιστορώντας μια ζωή γεμάτη εικόνες, αρώματα εξαιρετικού καπνού και νοσταλγία.

Η οικογένεια Αρώνη, μία εύπορη οικογένεια από την Σμύρνη, τον Σεπτέμβριο του 1922, βιώνει την καταστροφή της πόλης τους. Κατατρεγμένη, έπειτα από τον βίαιο ξεριζωμό τους, καταλήγει μαζί με χιλιάδες άλλους πρόσφυγες στην περιοχή της Καβάλας. Εκεί, έχοντας χάσει κάθε πολυτέλεια και άνεση που διέθεταν πίσω στην πατρίδα τους, εγκαθίστανται σε κάποιο χωριό και αποφασίζουν να ασχοληθούν με την καλλιέργεια του καπνού, όπως συνέβη άλλωστε με τους περισσότερους πρόσφυγες.

Ο Απόστολος Δρένιος, μεγάλος καπνέμπορος της περιοχής, εκμεταλλευόμενος τα φτηνά, προσφυγικά, εργατικά χέρια που έχει γεμίσει η πόλη της Καβάλας και συγκεντρώνοντας σε εξευτελιστικές τιμές τα άριστα καπνά που παράγουν τα χωριά του Νομού, αποφασίζει να επεκτείνει τις καπναποθήκες που έχει κληρονομήσει από τον δικό του πατέρα. Ως δείγμα του πλούτου και της δύναμής του, ανεγείρει ένα αρχοντικό, ως εξοχικό, σε κάποιο από τα γύρω χωριά της περιοχής, στο ίδιο χωριό που έχει εγκατασταθεί η οικογένεια Αρώνη.

Το ίδιο εκείνο καλοκαίρι, η Αρετή Δρένιου, η κόρη του πλούσιου καπνέμπορα, γνωρίζει στο χωριό τον συνομήλικό της Νικόλα, τον γιο της οικογένειας Αρώνη, και τα δύο παιδιά γίνονται αχώριστοι φίλοι. Εκείνος της δείχνει τη ζωή του χωριού. Εκείνη, θα τον μιήσει σε έναν κόσμο τελείως ξενικό προς το φτωχό προσφυγόπουλο.

Τα χρόνια περνούν και τα δύο παιδιά μεγαλώνουν. Η φιλία τους εξελίσσεται σε έναν θυελλώδη έρωτα, μέχρι που ο Απόστολος Δρένιος, μαθαίνει πως η κόρη του είναι ερωτευμένη με κάποιο φτωχό χωριατόπαιδο, και η αγάπη των δύο νέων δοκιμάζεται με τον χειρότερο τρόπο!

Η ιδέα για το συγκεκριμένο βιβλίο βγήκε τελείως αυθόρμητα. Πηγή έμπνευσης αποτέλεσε μία νοσταλγική επιθυμία να γυρίσουμε σε ένα παρελθόν που δεν ζήσαμε, αλλά συνάμα μας φαινόταν τόσο οικείο. Ζεστός ελληνικός καφές να αχνίζει στα λευκά φλιτζάνια, η σόμπα στο σπίτι του παππού και της γιαγιάς να καίει, τα κάστανα να σκάνε στη φωτιά... Και οι δικοί μας, με δάκρυα στα μάτια, να αφηγούνται ιστορίες από τα παλιά...

Τα «φύλλα» θα μπορούσαμε να πούμε πως δεν είναι απλά μία φανταστική ιστορία. Είναι θραύσματα από ιστορίες που μας έχουν διηγηθεί στην παιδική μας ηλικία, είναι γεγονότα από χρόνια αλησμόνητα που δεν χορταίναμε να τα ακούμε και τα οποία μας συντροφεύουν μέχρι και σήμερα.

- Δύο τελείως διαφορετικοί άνθρωποι , δύο διαφορετικές ψυχές, ένα ξεχωριστό ντουέτο που έχει καταφέρει να γράφει σα μονάδα . Πως τα καταφέρνετε ;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Σε γενικές γραμμές, θα λέγαμε, ότι όπως ακριβώς συμπληρώνει ο ένας τον άλλον στη ζωή, κάπως έτσι λειτουργούμε και με τη συγγραφή. Είναι μία εμπειρία φανταστική! Φανερώνει πτυχές των εαυτών μας που δεν γνωρίζουμε ότι υπάρχουν. Μας διδάσκει πολλά και φυσικά τολμάμε να πούμε πως μας έχει φέρει ακόμη πιο κοντά! Αν το να γράφεις ένα βιβλίο είναι κάτι το πολύ όμορφο, το να το γράφουν δύο μαζί είναι πραγματικά απίστευτο, είναι μαγικό!

- Τι είναι αυτό που σας γεμίζει και σας βοηθάει να συνεχίσετε το γράψιμο; Από πού πηγάζει η έμπνευσή σας ;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η μεγαλύτερη δύναμή μας είναι η αγάπη με την οποία αγκαλιάζει ο κόσμος τα βιβλία μας. Πηγή έμπνευσης μπορεί να αποτελέσει το οτιδήποτε. Ένα τοπίο, μία συμπεριφορά, μία κίνηση, ένα βλέμμα, ο ήλιος που δύει πίσω από το βουνό...

- Ποιο στοιχείο του χαρακτήρα σας δυσκολεύει τη γραφή σας;

Λ.Ζ.: Η τελειομανία μου, την οποία προσπαθεί να μετριάσει κάπως ο Θεόδωρος.

Θ.Κ.: Η έλλειψη οργάνωσης, την οποία έρχεται να καλύψει και με το παραπάνω η Λία!

- Μετά από ένα πολύ επιτυχημένο ξεκίνημα με το εφηβικό βιβλίο «Η Εξαφάνιση» πόσο εύκολο ήταν να «εγκαταλείψετε» το σίγουρο κοινό σας και να γράψετε κάτι τόσο διαφορετικό όπως το Σαν τα φύλλα του Καπνού ;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Σίγουρα κάθε νέο βήμα έχει τη δική του δυσκολία. Το να δοκιμάζεις κάτι καινούριο, έχει πάντα το ρίσκο ότι ξεκινάς σχεδόν από την αρχή. Οι αναγνώστες όμως δικαίωσαν την επιλογή μας,αγκαλιάζοντας τα «φύλλα» με μεγάλη αγάπη από τις πρώτες κιόλας μέρες της κυκλοφορίας τους! Τα σχόλια και οι κριτικές που λαμβάνουμε μας δίνουν μεγάλη δύναμη για τη συνέχεια.

- Εφηβική λογοτεχνία , λογοτεχνία ενηλίκων , θα συνεχίσετε να μας εκπλήσσετε , θα δούμε ίσως και κάποιο άλλο είδος από εσάς ;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η λογοτεχνία ενηλίκων φαίνεται να μας έχει κερδίσει για τα καλά. Η εμπειρία της συγγραφής των «φύλλων του καπνού», ήταν μαγευτική! Συνεχίζουμε λοιπόν σταθερά με λογοτεχνία ενηλίκων προς το παρόν, όμως το μέλλον κρύβει πάντα τις δικές του εκπλήξεις και δεν αποκλείουμε τίποτα.

- Πείτε μας για ένα βιβλίο που δεν έχετε γράψει εσείς και θα θέλατε να το είχατε γράψει.

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Υπάρχουν τόσα πολλά καλά βιβλία που έχουν επηρεάσει ολόκληρες γενεές. Ίσως θα συμφωνούσαμε και οι δύο στο «Έγκλημα και Τιμωρία» του Ντοστογιέφσκι, το οποίο τυχαίνει να είναι από τα πρώτα βιβλία που έχουμε διαβάσει και μάλιστα σε νεαρή ηλικία.

- Ποιο πιστεύετε ότι είναι το μέλλον της λογοτεχνίας στην Ελλάδα αλλά και του ίδιου του βιβλίου; Θεωρείτε ότι η οικονομική κρίση έχει πλήξει το βιβλίο;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η Ελλάδα του σήμερα περνά μία πολύ δύσκολη φάση. Η οικονομική κρίση και ιδιαίτερα αυτή των τελευταίων ετών έχει προκαλέσει ζημιές σε όλους τους τομείς και φυσικά έχει πλήξει και τον χώρο του βιβλίου. Βέβαια, σε περιόδους κρίσης είναι αποδεδειγμένο πως ο κόσμος βρίσκει καταφύγιο στις τέχνες και στα γράμματα. Στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε, όλοι έχουμε την ανάγκη να ξεφύγουμε από τις δικές μας σκοτούρες, να ταξιδέψουμε, να βρούμε κάπου ένα καταφύγιο, και το βιβλίο αποτελεί έναν από τους καλύτερους συμμάχους!

- Τι να περιμένουμε από σας στο μέλλον; Ασχολείστε αυτό το καιρό με κάτι;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αν και λιγάκι νωρίς ακόμη, κάτι υπάρχει στο μυαλό μας. Μία ιστορία που θα μας ταξιδεύει και πάλι αρκετά χρόνια πίσω στο παρελθόν και θα φτάνει σχεδόν μέχρι και το σήμερα. Στημένη πάνω σε ένα διαφορετικό φόντο αυτή τη φορά